

Wat gebeurt er in het licht van Christus' verrijzenis met Israël, het uitverkoren volk?

Citaat uit dit artikel:

'Dit is de zeer positieve leer, waarheen de christenen voortdurend moeten terugkeren.'

Pauselijke Bijbelcommissie

in Het joodse volk en zijn heilige Geschriften in de christelijke bijbel*

In het Nieuwe Testament

59. Wat gebeurt er in het licht van Christus' verrijzenis met Israël, het uitverkoren volk? Het krijgt onmiddellijk Gods vergiffenis aangeboden (Hnd 2,38) en het heil door het geloof in de verrezen Christus (13,38-39); veel joden hebben het aanvaard,²⁶³ en ook een "grote groep priesters" (6,7), maar de leiders hebben zich tegen de beginnende Kerk verzet, en uiteindelijk heeft het volk in zijn geheel zich niet bij Christus aangesloten. Deze situatie heeft steeds geleid tot diepgaande vragen omtrent de vervulling van Gods heilsplan. Het Nieuwe Testament zoekt de verklaring ervoor in de oude profetieën, en constateert dat deze situatie daarin wordt voorafgebeeld, vooral in de hieromtrent vaak aangehaalde verzen Js 6,9-10.²⁶⁴ Vooral Paulus voelt daarover grote droefheid (Rom 9,1-3), en gaat diep op de kwestie in (Rom 9-11). Zijn "lijfelijke verwanten" (Rom 9,3) "hebben zich gestoten aan de steen waaraan men zich stoot" die door God was neergelegd; in plaats van te steunen op het geloof, hebben ze gesteund op hun daden (9,32). Ze zijn gestruikeld, maar "niet zo dat ze ten val zijn

gekomen" (11,11). Want "God heeft zijn volk niet verstoten" (11,2); het bewijs daarvan is dat er een "rest" is die in Christus gelooft; Paulus zelf behoort tot die "rest" (11,1.4-6). Paulus zegt dat het bestaan van deze rest een waarborg is voor de hoop op een volledig herstel van Israël (11,12.15). Het falen van het uitverkoren volk is opgenomen in een paradoxaal plan van God: het dient tot "heil van de heidenen" (11,11). "De verstening die over een deel van Israël gekomen is, duurt slechts tot de grote massa van de heidenvolken is binnengegaan. En zo zal tenslotte heel Israël gered worden" dankzij de hem beloofde barmhartigheid van God (11,25-26). Ondertussen waarschuwt Paulus de uit het heidendom afkomstige christenen voor het gevaar van trots en zelfgenoegzaamheid dat hen bedreigt, als ze vergeten dat ze alleen maar wilde takken zijn, geënt op de edele olijf Israël (11,17-24). De Israëlieten blijven "Gods geliefden" en zijn voorbestemd voor een stralende toekomst, want "God kent geen berouw over zijn genadegaven of zijn roeping" (11,29). Dit is de zeer positieve leer, waarheen de christenen voortdurend moeten terugkeren.

*Zie 0108 op www.stucom.nl voor het hele document.

Bron: *Kerkelijke Documentatie* jrg 30, nr 9-10, 20 december 2002. Besteladres: bestel@rkk.nl.

Meer over dit onderwerp in de rubriek Joden - christenen op www.stucom.nl

Dit is document 0248 op www.stucom.nl